

บันทึกการประชุม

คณะกรรมการบริหารวิสาหกิจฯ หารือพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

สถานที่ประชุม: วิทยาลัยเทคโนโลยีแห่งชาติ
ครั้งที่ ๔/๒๕๕๔

วันที่: ๑ เมษายน ๒๕๕๔

ณ ห้องประชุมคณะกรรมการวิชาการ หมายเลข ๓๑๑ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒

กรรมการบริหารวิสาหกิจฯ ผู้มาประชุม คือ

๑. นายวิสุทธิ์ ศรีสุพรรณ
๒. ศาสตราจารย์สม จากศรีพิทักษ์
๓. พลเอก ยุทธศิลป์ โดยชื่นงาม
๔. ศาสตราจารย์กำชัย จงจักรพันธ์
๕. นายชัยณรงค์ โชไชย
๖. นายพจน์ อร่ามวัฒนานนท์
๗. พลเอก สกานธ์ สัจจานิตย์
๘. นางสาวอรจิต สิงคาลดิษฐ์

- ประธานคณะกรรมการบริหารวิสาหกิจฯ
 ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการบริหารวิสาหกิจฯ
 ที่ปรึกษาคณะกรรมการบริหารวิสาหกิจฯ
 โฆษกคณะกรรมการบริหารวิสาหกิจฯ
 เลขานุการคณะกรรมการบริหารวิสาหกิจฯ
 กรรมการบริหารวิสาหกิจฯ
 กรรมการบริหารวิสาหกิจฯ
 กรรมการบริหารวิสาหกิจฯ

กรรมการบริหารวิสาหกิจฯ ผู้ลาประชุม คือ

๑. นายบุญทักษ์ หวังเจริญ
๒. นายวรพล โสคติยานุรักษ์
๓. นายสมบุรณ์ งามลักษณ์
๔. นางสาววันดี สุวรรณมงคล
๕. พลเอกศเอก ศิวเกียรติ ชยเมฆะ
๖. พลตรี สมโภชน์ วั่งแก้ว
๗. นายสมศักดิ์ ใจดีธนะศิริ
๘. นายประณิ นิสประพันธ์

- รองประธานคณะกรรมการบริหารวิสาหกิจฯ คนที่หนึ่ง
 รองประธานคณะกรรมการบริหารวิสาหกิจฯ คนที่สอง
 ที่ปรึกษาคณะกรรมการบริหารวิสาหกิจฯ
 กรรมการบริหารวิสาหกิจฯ
 กรรมการบริหารวิสาหกิจฯ
 กรรมการบริหารวิสาหกิจฯ
 กรรมการบริหารวิสาหกิจฯ
 กรรมการบริหารวิสาหกิจฯ

ที่ปรึกษาคณะกรรมการบริหารวิสาหกิจฯ ผู้เข้าร่วมประชุม คือ

๑. นางพิลาลักษณ์ ยุคเกษมวงศ์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการบริหารวิสาหกิจฯ
๒. นายอรุณพล อรรถวรเดช ที่ปรึกษาคณะกรรมการบริหารวิสาหกิจฯ
๓. นายเกียรติศักดิ์ สวัสดิ์พาณิชย์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการบริหารวิสาหกิจฯ
๔. นายสงคราม สกุลพรทามณ์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการบริหารวิสาหกิจฯ

ผู้ซึ่งคณะกรรมการเตรียมพร้อมหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

กระทรวงการคลัง

๑. นางชนมฤทัย สุมวงศ์ ผู้อำนวยการส่วนกฎหมายเศรษฐกิจการเงิน
๒. นายธีรวิภา สุมวงศ์ นิติกรชำนาญการ

กระทรวงพาณิชย์

๑. นายดิเรก บุญแท้ ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย กรมพัฒนาธุรกิจการค้า
๒. นายสยาม สิริพิณฑลธรรม นิติกรเชี่ยวชาญ
๓. นายสมศร อิ่มถาวรสุข นักวิชาการพาณิชย์เชี่ยวชาญ
๔. นายสมโภช นาคสุวรรณ นักวิชาการพาณิชย์ชำนาญการ
๕. นางกุลพัทธ์ แจ่มลมุลถ้อย นักวิชาการพาณิชย์ชำนาญการ
๖. นายไพโร ประหลาดเนตร นิติกรชำนาญการ

กรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม

๑. นางขวัญระพี จุฬาพิมพ์พันธ์ รองอธิบดีกรมบังคับคดี
๒. นายธีรภัทร์ ชัยเฉลิมปรีชา นิติกรชำนาญการ

กระทรวงอุตสาหกรรม

- นายจิรวัดน์ บุบผาพรหม นิติกรชำนาญการ

ธนาคารแห่งประเทศไทย

๑. นายวิวัฒน์ อินทรประคอง หัวหน้านิติกร ฝ่ายกฎหมายและคดี
๒. นายณรงค์ ภาณุเดชทิพย์ ผู้บริหารทีม ฝ่ายนโยบายการกำกับสถาบันการเงิน
๓. นางสาวอัญมณี กาญจนสุทธิแสง ผู้วิเคราะห์
๔. นายชัชวัน คงเจริญ นิติกร

สำนักงานศาลยุติธรรม

๑. นายสรวิศ ลิ้มปริงชี ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น ประจำสำนักประธานศาลฎีกา
๒. นางสาวอรุณี อินทร์จ้อย นิติกรปฏิบัติกร สำนักกฎหมายและวิชาการศาลยุติธรรม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

- ๑. นางสาวนุชนาถ เกษมพิบูลย์ชัย
- ๒. นางสาวจิระ พุ่มพวง
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ**
- ๑. นางนงนุช ทองสมเจียร
- ๒. นายวรพต สัมฤทธิ์เดชขจร
- ผู้ชี้แจง คือ**
- สมาคมไทยผู้ประกอบการธุรกิจแพคตอริง**
- ๑. นายประภังค์ ชีพภักดิ์
- ๒. นายคุณากร แผลใจดี
- ๓. นายภานุภักดิ์ นวลศิริ
- ๔. นางสาวดวงใจ เทียมตระกูล
- ๕. นายจิตติ วิจิตรบรรจง
- ๖. นางสาวนันทรัตน์ วงศ์จิตพร
- ๗. นายวิบูลย์ แซ่ว่อง
- ๘. นายสัญญา พานิชเจริญ
- ๙. นางสาวอมรพร มณีเนียม
- ๑๐. นายคุณวุฒิ สนธิประเสริฐ

ผู้เข้าร่วมประชุม คือ

- ๑. นางสาวสุภาภรณ์ ใจอ่อนน้อย
- ๒. นายยุทธนา สายเชษทร
- ๓. พันเอก บุญส่ง โชติแสงศรี
- ๔. นายสมศักดิ์ พงศ์ละไม

- ผู้อำนวยการกองกฎหมายการพาณิชย์ และอุตสาหกรรม
- นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ
- นักวิเคราะห์นโยบายและแผนเชี่ยวชาญ**
- นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ**

- นายกสมาคมไทยผู้ประกอบการธุรกิจแพคตอริง กรรมการและเลขาธิการ
- สมาคมไทยผู้ประกอบการธุรกิจแพคตอริง
- ผู้อำนวยการสมาคมไทยผู้ประกอบการธุรกิจแพคตอริง
- สมาชิกสมาคมไทยผู้ประกอบการธุรกิจแพคตอริง
- สมาชิกสมาคมไทยผู้ประกอบการธุรกิจแพคตอริง
- สมาชิกสมาคมไทยผู้ประกอบการธุรกิจแพคตอริง
- สมาชิกสมาคมไทยผู้ประกอบการธุรกิจแพคตอริง
- ผู้ช่วยสายงานสินค้า เซ็นเซอร์ แอนด เอ้าส์
- ผู้จัดการผลิตภัณฑ์ ธนาคารกรุงไทย
- เจ้าหน้าที่หน่วยธุรกิจผู้บริหารระดับสูง
- ธนาคารออมสิน

- ผู้เชี่ยวชาญประจำตัวสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวอรุณจิต สิงคาลภณัช)
- ผู้อำนวยการประจำตัวสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสมศักดิ์ โชติรัตน์ะศิริ)
- ผู้ช่วยดำเนินงานของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก ยุทธศิลป์ โดยชื่นงาม)
- ผู้ติดตามประธานคณะกรรมการกฤษฎีกา (นายวิสุทธิ์ ศรีสุพรรณ)

- ๕. นางสาวกมลทิพย์ ฝ่าทอง
- ๖. นายอดุลเดช จินตศิริกุล
- ๗. นายวรทัศน์ โฉมเสินทร์

- ผู้ติดตามประธานคณะกรรมการกฤษฎีกา (นายวิสุทธิ์ ศรีสุพรรณ)
- ผู้ติดตามกรมการกฤษฎีกา (ศาสตราจารย์กำชัย จงจักรพันธ์)
- ผู้ติดตามกรมการกฤษฎีกา (ศาสตราจารย์กำชัย จงจักรพันธ์)

ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกา ตามข้อบังคับการประชุม คือ

นางสิริกิติ์ อังกาบ ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกา

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุม

๑.๑ กรรมการกฤษฎีกา และที่ปรึกษาคณะกรรมการกฤษฎีกา ของอนุภาคการประชุม ดังนี้

- นายบุญทักษ์ หวังเจริญ
- นายวรพต โสคติยานุรักษ์
- นายสมบุญ ณงามลักษณ์
- นายปกรณ์ นิลประพันธ์
- นางสาววันดี สุวรรณมงคล
- พลเอกเอก ศิวเกียรติ ชยเมษ
- พลตรี สมโภชน์ วังแก้ว
- นายสมศักดิ์ โชติรัตน์ะศิริ

ที่ประชุมทราบ

๑.๒ ผู้แทนจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ดังนี้

- กระทรวงการคลัง
- กระทรวงพาณิชย์
- กรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม
- กระทรวงอุตสาหกรรม
- ธนาคารแห่งประเทศไทย
- สำนักงานศาลยุติธรรม
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ที่ประชุมทราบ

ก็จะแจ้งเฉพาะผู้ที่เกี่ยวข้องของเจ้าหน้าที่อื่นซึ่งมีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันดังกล่าว นอกจากนี้ ยังมีกระบวนการและวิธีบังคับหลักประกันซึ่งร่างกฎหมายนี้เป็นทางเลือกให้ SME ใช้ผู้ดูแลเงินทุนใช้อีกทางหนึ่ง

นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน ผู้อำนวยการสมาคมไทยผู้ประกอบการธุรกิจแฟคตอรีng สอนถามว่า กรณีที่ผู้ประกอบการดำเนินธุรกิจโดยใช้ช่องทางเดิมโดยลูกหนี้มีสิทธิเรียกร้องเงินคืนเงินสินเชื่อกับผู้ประกอบการธุรกิจแต่ผิดจริง แต่ในขณะเดียวกันได้นำสิทธิเรียกร้องดังกล่าวมาเป็นหลักประกันกับทางธุรกิจโดยมีการจดแจ้ง จะทราบได้อย่างไรผู้ประกอบการธุรกิจแฟคตอรีng สิทธิเรียกร้องเหล่านั้นเป็นบุริมสิทธิเช่นกัน

นายเกียรติศักดิ์ สวัสดิ์พาณิชย์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แสดงความเห็นว่ามีสิทธิเรียกร้องเป็นทรัพย์สินของเจ้าหนี้และเมื่อเจ้าหนี้ออสิทธินี้เรียกร้องไปให้บุคคลอื่นแล้วก็ไม่ใช่ว่าทรัพย์สินของเจ้าหนี้อีกต่อไป ดังนั้นก็จะไม่มีสิทธิเรียกร้องเหนือทรัพย์สินนั้นซึ่งก็จะนำสิทธิเรียกร้องของตนเองไม่มีสิทธิมาเป็นหลักประกันทางธุรกิจตามกฎหมายไม่ได้

นายสงคราม สกุลพราหมณ์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แสดงความเห็นว่ามีสิทธิเรียกร้องเมื่อโอนไปแล้วสิทธิเรียกร้องก็ต้องตกเป็นของผู้รับโอน ผู้ที่โอนไปแล้วจะนำไปจดแจ้งตามร่างกฎหมายนี้ก็ไม่ได้

นายชัยณรงค์ โชไชย เลขานุการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แสดงความเห็นว่ามีมาตรา ๑๕ ได้กำหนดให้นายทะเบียนมีหน้าที่แจ้งให้เจ้าหน้าที่ที่มีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเท่าที่ปรากฏรายชื่อให้หลักฐานทางทะเบียนทราบถึงการจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

นางสาวนุชนา เกษมพิบูลย์โชย ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา แสดงความเห็นว่ามีมาตรา ๑๐ กำหนดไว้ว่า “ผู้ให้หลักประกันมีสิทธิในทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันภายใต้บังคับเงื่อนไขเช่นใดจะใช้ทรัพย์สินนั้นเป็นหลักประกันได้ภายใต้บังคับเงื่อนไขเช่นนั้น” ดังนั้นเมื่อมีการโอนสิทธิเรียกร้องไปแล้วก็ไม่ใช่ว่าผู้ผู้สิทธินั้นแล้วจึงไม่สามารถที่จะนำสิทธิเรียกร้องมาเป็นหลักประกันได้อีก

นายวิสุทธิ์ ศรีสุพรรณ ประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แสดงความเห็นว่ามีเรื่องนี้ เป็นทางเลือกให้ผู้ประกอบการที่จะใช้ช่องทางในการโอนสิทธิเรียกร้องตามมาตรา ๓๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือจะใช้ในเรื่องของหลักประกันทางธุรกิจตามร่างกฎหมายนี้ได้

มติที่ประชุม: รับทราบ และจะได้นำข้อยุติดังกล่าวไปประกอบการพิจารณาความใน มาตรา ๑๓ ต่อไป

๓๒. พิจารณาร่างพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ.

สืบเนื่องจากการประชุมครั้งที่แล้ว ที่ประชุมได้มีมติให้รอการพิจารณาความในมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๔ โดยจะนำกลับมาพิจารณาบทอื่นครั้งหนึ่งในการประชุมครั้งนี้ ซึ่งปรากฏผลการพิจารณา ดังนี้

มาตรา ๑๑ **มีการแก้ไข**
ที่ประชุมได้ถือปริยายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นดังนี้

นายชัยณรงค์ โชไชย เลขานุการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน กล่าวรายงานว่าจากการประชุมครั้งที่แล้วมีประเด็นพิจารณาความที่ว่า “คู่สัญญาอาจตกลงกันกำหนดเหตุที่จะบังคับหลักประกันไว้หรือจะกำหนดเหตุเป็นประการก็ได้...” อาจตีความได้ว่าคู่สัญญาจะไม่กำหนดเหตุบังคับหลักประกันไว้หรือจะกำหนดเหตุบังคับหลักประกันไว้หรือไม่ก็ได้ หรืออีกแนวทางหนึ่งคู่สัญญาต้องตกลงกำหนดเหตุที่จะบังคับหลักประกันไว้ แต่จะตกลงกันกำหนดเป็นประการใดก็ได้ ซึ่งจะจะเป็นปัญหาในทางปฏิบัติเกี่ยวกับรายการจดทะเบียน ตามมาตรา ๑๘ (๙) เหตุบังคับหลักประกันตามสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ ซึ่งเป็นรายการที่หน่วยปฏิบัติจะต้องตรวจสอบให้ครบถ้วนเสนอให้มีการเขียนถ้อยคำดังกล่าวให้ชัดเจน โดยได้มอบให้ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ช่วยร่างมาตรา ๑๑ นำเสนอในครั้งนี้นี้ ซึ่งทางกระทรวงพาณิชย์ได้ดำเนินการและขอให้นำเสนอ ดังนี้

มาตรา ๑๑ (ผู้สัญญา) **ผู้ให้สัญญาและผู้รับสัญญา** ที่ทำพันธบัตรหลักประกันตามสัญญาหลักประกันทางธุรกิจนั้น คู่สัญญาจะตกลงเป็นประการใดก็ได้ แต่ข้อตกลงดังกล่าวต้องไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน”

นายวิสุทธิ์ ศรีสุพรรณ ประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แสดงความเห็นว่ามีประเด็นพิจารณาอยู่ที่คำว่า “อาจตกลงกันกำหนดเหตุ” ซึ่งเป็นปัญหาในการตีความว่าคู่สัญญาจะตกลงกันกำหนดเหตุบังคับหลักประกันหรือไม่กำหนดเหตุบังคับหลักประกันก็ได้

นางสาวนุชนา เกษมพิบูลย์โชย ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา แสดงความเห็นว่ามี มาตรา ๑๑ ตามที่ขอแก้ไขและตามร่างเดิมมีความหมายในลักษณะเดียวกัน

นายวิสุทธิ์ ศรีสุพรรณ ประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน เสนอว่าให้แก้คำว่า “คู่สัญญา อาจตกลงกันกำหนดเหตุที่จะบังคับหลักประกัน...” เป็น “คู่สัญญาที่ตกลงกันกำหนดเหตุที่จะบังคับหลักประกัน...”

ศาสตราจารย์กฤษฎีกา จงจักรพันธ์ โฆษกคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สอนถามผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเกี่ยวกับเจตนารมณ์ในการยกเว้นความในมาตรา ๑๑

นางสาวนุชนา เกษมพิบูลย์โชย ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งแจ้งว่าวัตถุประสงค์ของมาตรา ๑๑ คือ คู่สัญญาจะกำหนดเหตุบังคับหลักประกันเป็นประการใดก็ได้แต่จะต้องไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดี ซึ่งจะต้องพิจารณาควบคู่กับมาตรา ๑๘ ที่กำหนดไว้ชัดเจนว่า การจดทะเบียนอย่างนี้จะต้องมีรายการตั้งต่อไปนี้ ซึ่งในมาตรา ๑๘ (๙) ได้กำหนดให้เหตุบังคับหลักประกัน เป็นรายการหนึ่งที่ต้องมีในรายการจดทะเบียน

มติที่ประชุม: ให้แก้ไขความในมาตรา ๑๑ เป็นต้นนี้

มาตรา ๑๑ คู่สัญญา**ที่**จะตกลงกันกำหนดเหตุที่จะบังคับหลักประกันตามสัญญาหลักประกันทางธุรกิจเป็นประการใดก็ได้ แต่ข้อตกลงดังกล่าวต้องไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

เหตุผล

เนื่องจากมาตรา ๑๑ จะเชื่อมโยงกับมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๘๔ กล่าวคือเหตุที่จะบังคับหลักประกันเป็นรายการที่จำเป็นต้องมีตามที่กฎหมายกำหนดไว้ในมาตรา ๑๘ (๘) ซึ่งรายการตาม มาตรา ๑๘ ที่รายการต้องใส่สำหรับกรนำไปดำเนินการตามมาตรา ๑๖ ดังนั้น หากไม่มีรายการตาม มาตรา ๑๘ (๘) เหตุบังคับหลักประกัน ซึ่งคู่สัญญาจะต้องกำหนดไว้ตาม มาตรา ๑๑ แล้วนำไปจดทะเบียนตาม มาตรา ๑๖ อาจจะมีคุณสมบัติและมีโทษทางอายุตาม มาตรา ๘๔ ของร่างพระราชบัญญัตินี้ จึงเห็นว่าการในร่าง มาตรา ๑๑ ที่ใช้คำว่า “อาจ” จะทำให้มีปัญหาในการตีความว่าคู่สัญญาสามารถเลือกได้ว่าจะตกลงกัน กำหนดเหตุที่จะบังคับหลักประกันหรือไม่ต้องตกลงกันกำหนดเหตุที่จะบังคับหลักประกันก็ได้ เพื่อป้องกัน ปัญหาในการตีความจึงตัดคำว่า “อาจ” และให้ใช้คำว่า “จะ” แทน

มาตรา ๑๓

ไม่มีการแก้ไข

มติที่ประชุม: คณะกรรมการพิจารณาแล้วมีมติให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๑๔ เชื้อไม่ยอความในหมวด ๒ การดำเนินทางทะเล **ไม่มี**การแก้ไข

ที่ประชุมได้อภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นดังนี้

นายชัยณรงค์ โชไชย เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ กล่าวรายงานว่า จากการประชุมครั้งที่แล้วมีประเด็นที่พิจารณาในเรื่องการดำเนินการทางทะเลเบื้องต้นเป็นการจัดแจ้งโดยเบื้องต้นให้เป็นข้อสั่งเกิดไว้ในร่างรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ และมอบให้นายปกรณ์ นิลประพันธ์ กรรมการวิสามัญ ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ไปศึกษาแนวทางการจัดทำประชุมพิจารณาต่อไป ทางทะเลเป็นในร่างกฎหมายนี้คือการจัดแจ้ง มีจุดทะเลเบียน และนำเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาต่อไป

มติที่ประชุม: คณะกรรมการพิจารณาแล้วให้คงไว้ตามร่างเดิม โดยการกั้นเป็นการทางทะเลเบียนตามหมวด ๒ ของร่างกฎหมายนี้ต้องการจัดแจ้ง ในเบื้องต้นให้เขียนข้อสั่งเกิดไว้ในร่างรายงาน และมอบให้นายปกรณ์ นิลประพันธ์ กรรมการวิสามัญ ได้ศึกษาแนวทางการเพิ่มเติมการที่จะทำให้เรื่องมีความชัดเจนขึ้น

มาตรา ๒๒

รองการพิจารณา

ที่ประชุมได้อภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นดังนี้

นายชัยณรงค์ โชไชย เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ กล่าวรายงานว่า สืบเนื่องจากการประชุมครั้งที่แล้ว ที่ประชุมมีมติให้แก้ไขความในมาตรา ๒๒ โดยให้นำมาหรือประธานคณะกรรมการวิสามัญอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งความในมาตรา ๒๒ ได้แก้ไขตามคำแปรญัติของนางสุวรรณี สิริวิชะพะพันธ์ ดังนี้

มาตรา ๒๒ ผู้ให้หลักประกันมีสิทธิครอบครอง ไร้ดอกเบี้ย และเปลี่ยนแปลง จำนวนทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน รวมทั้งใช้เป็นหลักประกัน ใช้ในการผลิต นำไปรวมเข้ากับทรัพย์สินอื่น ใช้ไปสิ้นไป ในการมีครอบครองเพื่อการใช้เงินเปลือง และเดือผลของทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน เว้นแต่ **ทรัพย์สินที่วิสาหกิจในสหพันธ์สหพันธ์ที่หลักประกัน คู่สัญญาที่หลักประกันเป็นอย่างอื่น**

ผู้ให้หลักประกันจะนำทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันตามพระราชบัญญัตินี้ไปจำนำเพื่อเป็นประกันการชำระหนี้ต่อไปมิได้ **มีข้อยกเว้นการจำนำนั้นต้องมีข้อยกเว้น**

ทรัพย์สินที่หลักประกันที่ผู้ให้ทรัพย์สิน

นายอรรถพล อรรถวณิช ที่ปรึกษาคณะกรรมการวิสามัญ ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่าตามความในมาตรา ๒๒ เดิมกำหนดให้ผู้ให้หลักประกันมีสิทธิครอบครอง ไร้ดอกเบี้ย จำนวนจ่ายโอนโดยห้ามมิให้ตกลงกันเป็นอย่างอื่นแล้วแต่กรณีการนำสิทธิในเงินฝากในสถาบันการเงินมาเป็นหลักประกันให้ผู้สัญญาสามารถตกลงเป็นอย่างอื่นได้ เปรียบเทียบร่างที่คณะกรรมการวิสามัญมีมติให้แก้ไขซึ่งมีสาระสำคัญกำหนดให้ทรัพย์สินทุกประเภทการมีคู่สัญญาสามารถตกลงกันเป็นอย่างอื่นได้

นายวิสิทธิ์ ศรีสุพรรณ ประธานคณะกรรมการวิสามัญ แสดงความเห็นว่าการแก้ไขดังกล่าวจะทำให้เสียหลักการของร่างกฎหมายนี้หรือไม่

นายสรวิต ลิ้มบั้งชี ผู้แทนจากสำนักงานศาลยุติธรรม แสดงความเห็นว่าการแก้ไขมาตรา ๒๒ กำหนดให้ผู้ให้หลักประกันมีสิทธิครอบครอง ไร้ดอกเบี้ย จำนวนจ่ายโอนทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันได้นั้น มีประเด็นปัญหาในกรณีของผู้ประกอบการที่จดทะเบียนหรือยื่นขอจดทะเบียนจะกลายมาเป็นหลักประกันตามกฎหมายนี้ได้หรือไม่ ซึ่งอาจมีผลกระทบกับผู้ประกอบการที่จดทะเบียน

นายเกียรติศักดิ์ สวัสดิ์พาณิชย์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการวิสามัญ แสดงความเห็นว่าการแก้ไขมาตรา ๒๒ ที่ว่าให้ผู้ให้หลักประกันมีสิทธิครอบครอง ไร้ดอกเบี้ย จำนวน จ่ายโอนและจำนวนทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน ควรเป็นทรัพย์สินเฉพาะบางประเภทเท่านั้น เช่น สินค้าคงคลัง วัสดุอุปกรณ์ที่มีความจำเป็นต้องนำไปใช้ในการผลิตสินค้า และต้องใช้หมุนเวียนในทางธุรกิจตามปกติ โดยสภาพของทรัพย์สินนั้นเจ้าหนี้ทั้งหลายก็จะบังคับใบการที่จะนำทรัพย์สินดังกล่าวมาไว้ในความครอบครอง แต่ในเรื่องของทรัพย์สินเฉพาะอย่างที่ไม่ได้ใช้หมุนเวียน เช่น เครื่องจักร หรือสิทธิเรียกร้อง หากให้นำไปแลกเปลี่ยน จำนวนจ่ายโอนได้แล้วทรัพย์สินนั้นก็จะเป็นหลักประกันอีกต่อไป ดังนั้น หลักการที่ผู้ให้หลักประกันมีสิทธิไร้ดอกเบี้ย และเปลี่ยนแปลง จำนวนจ่ายโอนต่อไปอีกได้ควรเป็นทรัพย์สินที่ต้องใช้หมุนเวียนใน

การประกอบธุรกิจเท่านั้น ถ้าเป็นทรัพย์สินเฉพาะสิ่งเฉพาะอย่างถ้าใช้สิทธิในผู้ให้สิทธิก็ทำให้สิทธิประกอบกิจการ
จัดการทรัพย์สินนั้นได้ ๑๐๐ % คาดว่าจะไม่มีเจ้าที่ขายโดยยอมรับทรัพย์สินนั้นมาเป็นหลักประกัน

นายวิสุทธิ์ ศรีสุพรรณ ประธานคณะกรรมการสิทธิวิสามัญ แสดงความเห็นว่าเป็นร่างกฎหมาย
นี้ได้มีการกำหนดว่า “ในกรณีผู้ให้สิทธิประกันได้ทรัพย์สินมาจากการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์
หรืออสังหาริมทรัพย์อื่นใดที่ตนเป็นเจ้าของได้โดยทรัพย์สินที่ตนเป็นเจ้าของได้โดยทรัพย์สินที่ตนเป็นเจ้าของได้โดย

นายสงคราม สกุลพาทย์ผล ที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการวิสามัญ แสดงความเห็นว่าเป็นร่างกฎหมาย
มาตรา ๒๒ เป็นหลักในการประกอบธุรกิจของสถาบันการเงิน กรณีที่สถาบันการเงินรับหลักประกันก็จะมี
การพิจารณาว่าทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันนั้นทางผู้ให้สิทธิประกันยังคงมีความจำเป็นต่อการประกอบ
ธุรกิจหรือไม่ ซึ่งส่วนใหญ่ทางสถาบันการเงินก็จะไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยว แต่ทรัพย์สินบางประเภทถ้าไม่ควบคุม
สถาบันการเงินอาจขาดหลักประกันไป จึงเห็นว่าทรัพย์สินบางประเภทมีความจำเป็นจะต้องให้เจ้าหนี้ควบคุม
ความเป็นหลักประกันกรณีการให้สิทธิวิสามัญสามารถลงกันได้เป็นอย่างดี

นายอรรถพล อรรถวรเดช ที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการวิสามัญ แสดงความเห็นว่าเป็น
การพิจารณาตามมาตรา ๒๒ เดิมที่กำหนดให้ผู้ให้สิทธิให้หลักประกันมีสิทธิในการครอบครอง ใช้สอย แลกเปลี่ยน
จำหน่ายจ่ายโอนนั้น ได้มีการยกกรณีตัวอย่างทรัพย์สินบางประเภทที่มีสภาพคล่องสูง ทางกระทรวงการคลัง
จึงกำหนดเป็นข้อกำหนดไว้ว่าการให้สิทธิในเงินฝากในสถาบันการเงินเป็นการรับประกันที่ผู้ให้สิทธิสามารถลง
กันได้เป็นอย่างดี แต่ในการแก้ไขของคณะกรรมการวิสามัญนั้นกำหนดให้ผู้ให้สิทธิผู้ฝากเงินเป็นข้อกำหนด
๑๐๐% จึงกังวลว่าการเปิดกว้างในลักษณะเช่นนี้จะทำให้กระทบกับหลักการของร่างกฎหมายนี้หรือไม่ ทั้งนี้
เห็นว่าอาจจะกำหนดให้ผู้ให้สิทธิผู้ฝากเงินเป็นข้อกำหนดในทรัพย์สินบางประเภทที่มีความสำคัญและเป็น

ศาสตราจารย์ ดร. จงจักรพันธ์ โฆษกคณะกรรมการสิทธิวิสามัญ แสดงความเห็นว่าเป็น
ตามหลักการทรัพย์สินได้เป็นของผู้ให้หลักประกันแม้จะนำมาเป็นหลักประกันแล้วก็ยังเป็นทรัพย์สินของผู้นั้น
อยู่ซึ่งเขาก็จะมีสิทธิในการใช้สอย จำหน่ายจ่ายโอนในฐานะผู้เป็นเจ้าของ แต่กฎหมายก็ยังมีข้อกำหนดไว้
ซึ่งผู้แทนกระทรวงการคลังก็ยอมรับที่จะยกเว้นในเรื่องของสิทธิในเงินฝากให้ผู้ให้สิทธิสามารถลงกันได้
เป็นอย่างอื่นได้ แต่ก็ยังมีตัวอย่างอื่นๆ อีกจำนวนมากที่โดยสภาพแล้วเจ้าหนี้คงไม่ยอมให้นำไปจำหน่าย
จ่ายโอนจนเสียความเป็นหลักประกัน เช่น สิทธิเรียกร้องที่เป็นเงิน ปัจจุบันแม้ว่าจะไม่มีร่างกฎหมายนี้แต่
ในทางธุรกิจที่มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็วโดยได้มีการใช้แนวปฏิบัติในลักษณะของกฎหมายหลักประกัน
ทางธุรกิจ เช่น การไปเรอสิทธิ์มีการนำเงินไปจำนำแม้ว่าจะไม่ใช่รูปแบบการจำนำที่ถูกต้องตามกฎหมายที่กำหนดให้
ต้องมีการส่งมอบทรัพย์สินที่จำนำและศาลก็ตีความในเรื่องนี้อย่างเคร่งครัดก็ตาม แต่ในที่สุดก็เห็นว่าทรัพย์สิน
มีมูลค่าและยังนิยมที่จะมีข้อสัญญาตกลงกัน กรณีสิทธิเรียกร้องที่เป็นเงินลูกหนี้มีสิทธิเรียกร้องมาเป็น
หลักประกัน ลูกหนี้ก็จะได้เงินเป็นงวดๆ ซึ่งธนาคารเห็นว่าสิทธิเรียกร้องที่เป็นหลักประกันนั้นก็กล่าวว่ามี
หลักประกันอย่างแท้จริงก็จะขอให้นำเงินมาผ่านบัญชีเพื่อการตรวจสอบว่าเงินนั้นยังมีอยู่และใช้ประโยชน์ตาม
วัตถุประสงค์ ดังนั้น ในการเขียนกฎหมายจึงต้องพิจารณาด้วยว่าในแต่ละกรณีมีความเชื่อมโยงสอดคล้อง
และรองรับทรัพย์สินที่นำมาเป็นหลักประกันได้ครอบคลุมทุกประเภทหรือไม่ เนื่องจากทรัพย์สินแต่ละประเภท

มีความแตกต่างกัน ประเด็นนี้เชื่อมโยงกับมาตรา ๑๘ เนื่องจากมีทรัพย์สินหลายประเภทที่มีความแตกต่างกัน
โดยสภาพ ประกอบกับในทางธุรกิจมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วและตลอดระยะเวลา ในหลักการเห็นด้วยกับ
กระทรวงการคลัง และคิดว่ากระทรวงการคลังห่วงกังวลในเรื่องที่สถาบันการเงินมีอำนาจต่อรองมาจากว่า
จึงเกรงว่าจะเกิดความไม่เป็นธรรม แต่ถ้าควบคุมมากเกินไปก็จะมีปัญหาติดตามมาอีกหลายประการจึงต้อง
เขียนกฎหมายให้ความยืดหยุ่น ปัจจุบันนอกจากสิทธิในเงินฝากที่เขียนยกเว้นไว้ให้ผู้สัญญาตกลงกัน
เป็นอย่างอื่นได้แล้วยังมีตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจน เช่น สิทธิเรียกร้องที่เป็นเงิน ทรัพย์สินทางปัญญา เครื่องจักร
 ฯลฯ ซึ่งอาจจะทำให้ผู้สัญญาตกลงกันเป็นอย่างอื่นได้ตามเจตนารมณ์ที่แท้จริง

นายเกียรติศักดิ์ ศรีสุพิทักษ์ ที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการวิสามัญ แสดงความเห็นว่าเป็น
กรณีตัวอย่างเช่น ผู้ประกอบธุรกิจการค้าต้องการนำวัตถุดิบไปผลิตเพื่อโดยทางสถาบันการเงินอาจตกลงว่า
ให้มีกระแสหมุนเวียนร้อยละ ๑๐ แต่ถ้าเกินร้อยละ ๑๐ จะขอควบคุมปริมาณ ข้อตกลงดังกล่าวภายใต้
ร่างกฎหมายนี้จะตกเป็นโมฆะ ซึ่งทำให้ผู้ประกอบการไม่สนใจที่จะปฏิบัติตามลักษณะเช่นนี้
ให้นำสินค้าเป็นหลักประกันได้โดยไม่ต้องส่งมอบ แต่ขอควบคุมบางสิ่งบางอย่างเช่นโอนให้บุคคลอื่นไม่ได้
หรือถ้าจะโอนต้องขอความยินยอมเพื่อบอกกล่าวให้ทราบว่าจะกระทบกับหลักประกัน และมีความเสี่ยง
เกิดขึ้นแล้ว ทั้งนี้ ทรัพย์สินแต่ละประเภทมีความแตกต่างกัน ตัวอย่างเช่นธุรกิจบางประเภทความสำคัญอยู่ที่
ทรัพย์สินทางปัญญาเกือบ ๑๐๐% เมื่อนำไปเป็นหลักประกันแล้วหากสถาบันการเงินไม่สามารถควบคุม
การโอนสิทธิทรัพย์สินทางปัญญาได้คงไม่มีสถาบันการเงินรายใดยอมผลิตเพื่อภายใต้หลักประกันอันนี้

ศาสตราจารย์ ดร. จงจักรพันธ์ โฆษกคณะกรรมการสิทธิวิสามัญ แสดงความเห็นว่าเป็นเรื่อง
ทรัพย์สินทางปัญญาหลายมุมมอง ทรัพย์สินทางปัญญาบางประเภทถ้าโอนให้บุคคลอื่นใช้แล้วอาจทำให้
มูลค่าลดลง แต่บางประเภทถ้าโอนไปใช้กันมาก ๆ แล้วจะทำให้มูลค่าเพิ่มขึ้น ซึ่งยากต่อการควบคุม ดังนั้น
ควรให้เป็นไปตามกลไกของทางธุรกิจ

นายพจน์ อร่ามวัฒนานนท์ กรมการสิทธิวิสามัญ แสดงความเห็นว่าเป็นมุมมองภาคเอกชน
ร่างกฎหมายนี้เป็นสิ่งที่เขาจะเข้าถึงแหล่งเงินทุน ในภาคปฏิบัติของสถาบันการเงินในช่วงหลังมีการ
ปรับเปลี่ยนโดยเฉพาะ trade finance ไม่ว่าจะนำเข้าหรือส่งออกมูลค่าทั้งหมดอยู่ที่ inventory และ
finished goods โดยหลักธนาคารพยายามหารวมคืออาคาร สิ่งก่อสร้าง โรงงานและเครื่องจักร รวมทั้ง
inventory ปัจจุบันเป็นส่วนของ inventory ธนาคารจะดูจากการเข้ามาตรวจสอบงบปลายเดือน บางครั้ง
ก็จะมี third party ไปตรวจสอบ สำหรับเครื่องจักรปัจจุบันสิ่งที่ทำกันในสถาบันการเงินในการเงินให้ยืมต้องนำไป
ขึ้นทะเบียนกับกรมการคลังก่อนจึงจะมาขอสินเชื่อได้

การเขียนความในมาตรา ๒๒ ใหม่มีความยืดหยุ่นอาจมองแล้วดูเหมือนสถาบันการเงิน
เอาเปรียบแต่สุดท้ายถ้าจะไม่ปล่อยสินเชื่อก็จะไม่ไปตามเจตนารมณ์ของร่างกฎหมายที่ต้องการให้ SME
เข้าถึงแหล่งเงินทุน ทั้งนี้ ในการให้สิทธิครอบครอง ใช้สอย แลกเปลี่ยน จำหน่ายจ่ายโอนแก่ผู้ให้หลักประกัน
คงต้องพิจารณาละเอียดของทรัพย์สินแต่ละประเภทที่มีความแตกต่างกันเสียก่อน

ศาสตราจารย์สม จาคุดศรีพิทักษ์ ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการสิทธิการวิสามัญ แสดงความเห็นว่าการสมควรของร่างกฎหมายนี้คือต้องการให้ SME เข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ง่าย ซึ่งการเขียนในลักษณะที่ไม่ให้คู่สัญญาตกลงกันเป็นอย่างดีจะทำให้สถาบันการเงินไม่ปล่อยสินเชื่อและไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของร่างกฎหมายนี้ จึงต้องเขียนให้มีความยืดหยุ่นแต่ความเป็นธรรมต้องเป็นหลักใหญ่ ของสภาผู้แทนเสานักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาขอแก้ไขข้อขัดแย้งโดยยึดอยู่ตามเจตนารมณ์แต่ต้องอยู่ภายใต้หลักการของความเป็นธรรม

มติที่ประชุม: มอบหมายให้ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้แก้ไขปรับปรุงถ้อยคำในร่างมาตรา ๒๒ เพื่อให้เป็นไปตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสิทธิการวิสามัญดังกล่าวข้างต้น

มาตรา ๒๔ **ไม่มีการแก้ไข**

ที่ประชุมได้อภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นดังนี้

นายชัยณรงค์ โชไชย เลขานุการคณะกรรมการสิทธิการวิสามัญ กล่าวรายงานว่า จากการประชุมครั้งที่แล้วได้มีการพิจารณาในมาตรา ๒๔ ประกอบกับคำแปรญัตติของนายกรณภร ฐนารศรีภวิน ซึ่งได้มีการเสนอขอแปรญัตติว่า “ผู้ให้หลักประกันต้องจัดทำบัญชีทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันตามวิธีกบรปฏิบัติทางกบรระดับหรือตามที่ได้ตกลงกันตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง”

ซึ่งกรรมการวิสามัญไม่มีการแสดงความเห็นอย่างกว้างขวาง และมอบให้กระทรวงพาณิชย์ไปพิจารณาศึกษาว่าในการจัดทำบัญชีทรัพย์สินควรเป็นในลักษณะรูปแบบใดโดยมีการเสนอแนวทางการจัดทำบัญชีทรัพย์สิน ดังนี้

- แนวทางที่ ๑ ให้เป็นไปตามที่คู่สัญญาตกลงกัน
- แนวทางที่ ๒ ให้เป็นไปตามวิธีการปฏิบัติทางการค้า
- แนวทางที่ ๓ ให้กระทรวงพาณิชย์ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดทำบัญชีทรัพย์สิน

ทั้งนี้ จากการศึกษาวิเคราะห์ ทางกระทรวงพาณิชย์ในฐานะหน่วยงานรับผิดชอบเห็นควรเสนอแก้ไขความในมาตรา ๒๔ ว่า “ผู้ให้หลักประกันต้องจัดทำบัญชีทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันตามวิธีกบรปฏิบัติขงกรมระดับหรือตามที่ได้ตกลงกัน **หัตถ์พิมพ์ และผู้ส่งไปรษณีย์**ที่ที่กบรใดที่กบรใดขงกรม

ศาสตราจารย์กำชัย จงจักรพันธ์ โฆษกคณะกรรมการสิทธิการวิสามัญ ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่าตามร่างเดิมกำหนดให้การจัดทำบัญชีทรัพย์สินเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงพาณิชย์กำหนด เจตนารมณ์คือต้องการให้เจ้าหนี้ผู้รับหลักประกันสามารถตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ให้หลักประกันได้ผ่านทางระบบบัญชีทรัพย์สินที่เชื่อถือได้เพราะจะมีการควบคุมโดยภาครัฐ สำหรับคำแปรญัตติดังกล่าวข้างต้นได้กำหนดทางเลือกให้โดยเห็นว่าหากมีแนวปฏิบัติทางการค้าและเป็นที่ยอมรับเชื่อถือกันอยู่แล้วก็ให้เลือกจัดทำบัญชีทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันตามวิธีปฏิบัติทางการค้า แต่ถ้าไม่ต้องการใช้ทางเลือกดังกล่าวก็ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงพาณิชย์กำหนด

นางสาวจรีจิต สิงคาลวนิจช กรรมการสิทธิการวิสามัญ แสดงความเห็นว่าความคำแปรญัตติหมายถึง การจัดทำบัญชีทรัพย์สินให้เป็นไปตามวิธีปฏิบัติทางการค้า หรือตามที่คู่สัญญาตกลงกันตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งจากการหารือในการประชุมครั้งที่แล้วเห็นว่ามีการจัดทำบัญชีเดิมที่มาตรฐานซึ่งอาจเป็นคนละแนวทางกับที่คู่สัญญาตกลงกันทางการค้า จึงมอบให้ฝ่ายเลขานุการไปพิจารณาศึกษาในเรื่องนี้

นายวิสิทธิ์ ศรีสุพรรณ ประธานคณะกรรมการสิทธิการวิสามัญ แสดงความเห็น ว่า การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดทำบัญชีโดยกฎกระทรวงอาจไม่ครอบคลุมเพราะในภาครัฐก็มีหลายธุรกรรม

นางสาวนุชนาถ เกษมพิบูลย์ไชย ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา แสดงความเห็น ว่า ในเรื่องนี้มี ๒ ทางเลือกคือให้จัดทำบัญชีทรัพย์สินตามวิธีปฏิบัติทางการค้าหรือตามที่คู่สัญญาตกลงกันขอเสนอทางเลือกที่ ๓ คือการกำหนดให้ภาครัฐสามารถเข้าไปควบคุมดูแลได้ โดยความในวรรคหนึ่งวรรคสองไปตามร่างเดิม และเขียนขยความในวรรคสองว่า “กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งอาจจะกำหนดให้เป็นไปตามวิธีปฏิบัติทางการค้าหรือตามที่คู่สัญญาตกลงกัน”

นางพิลาตสถลสถล ยุตเกษมวงศ์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการสิทธิการวิสามัญ แสดงความเห็น ว่า หากเป็นข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นต้องมีบัญชีทรัพย์สิน ก็ต้องกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขโดยกฎกระทรวง สำหรับเรื่องอื่นก็แล้วแต่คู่สัญญาจะตกลงกัน

นายสรวิศ ลิ้มปรีชช ผู้แทนจากสำนักงานศาลยุติธรรม แสดงความเห็น ว่า ตามหลักการควรให้จัดทำบัญชีทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันตามวิธีปฏิบัติทางการค้าหรือตามที่คู่สัญญาตกลงกัน เว้นแต่กฎกระทรวงจะกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเป็นอย่างอื่น” เนื่องจากอาจมีทรัพย์สินบางประเภทที่ต้องการความเป็นมาตรฐานซึ่งแล้วแต่ความจำเป็นในแต่ละกรณี

นายวิสุทธิ์ ศรีสุพรรณ ประธานคณะกรรมการสิทธิการวิสามัญ ได้มอบหมายให้ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาไปแก้ไขปรับปรุงถ้อยคำในลักษณะที่ให้คู่สัญญาตกลงกันได้ แต่ให้เป็นไปตามวิธีปฏิบัติทางการค้า และมีข้อยกเว้นในบางกรณีที่ต้องการให้รัฐเข้าไปควบคุมดูแลตามข้อเสนอของผู้แทนศาลยุติธรรมดังกล่าวข้างต้น

มติที่ประชุม: มอบหมายให้ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาไปแก้ไขปรับปรุงถ้อยคำในมาตรา ๒๔ และนำเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาในการประชุมครั้งต่อไป

จากนั้น ที่ประชุมได้พิจารณาความในหมวด ๔ สิทธิและหน้าที่ระหว่างผู้ให้หลักประกันและผู้รับหลักประกันกับบุคคลภายนอก โดยเริ่มตั้งแต่มาตรา ๒๙- มาตรา ๓๖ สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

หมวด ๔ สิทธิและหน้าที่ระหว่างผู้ให้หลักประกันและผู้รับหลักประกันกับบุคคลภายนอก
มาตรา ๒๙

ไม่มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติ

มีผู้ขอแปรญัตติ จำนวน ๑ ท่าน คือ

พลเอก สิทธิศักดิ์ สิงห์ไพร ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความของมาตรา ๒๙ ดังนี้

“มาตรา ๒๙ ผู้รับหลักประกันก็มีสิทธิที่จะได้รับชำระหนี้จากทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันก่อนเจ้าหนี้
สามัญไม่เท่าทรัพย์สินที่ทรัพย์สินได้ไม่ผิดนัดแต่ทรัพย์สินที่ผิดนัด”

ที่ประชุมได้อภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นดังนี้

นายวิสุทธิ์ ศรีสุพรรณ ประธานคณะกรรมการวิสามัญ ได้แสดงความคิดเห็นต่อที่ประชุมว่า กรณีมี
ผู้ขอแปรญัตติข้อความ “ไม่ว่ากรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินจะโอนไปยังบุคคลภายนอกแล้วหรือไม่” ออกไปนั้นจะทำให้
ความหมายเปลี่ยนแปลงหรือไม่ หากเมื่อมีการโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินไปยังบุคคลภายนอก

นางสาวนพนาถ เกษมพิบูลย์ไชย ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้แสดงความคิดเห็น
ในประเด็นนี้ว่า หลักการที่ปรากฏตามร่างมาตรา ๒๙ นั้นได้นำมาจากหลักกฎหมายว่าด้วยการจำนองแห่ง
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๗๐๒ วรรคสองที่บัญญัติไว้ว่า “ผู้รับเงินของขงบที่จะได้รับชำระหนี้
จากทรัพย์สินที่จำนองก่อนเจ้าหนี้สามัญก็ถูกต้องเพียงเพราะว่าการมสิทธิในทรัพย์สินจะได้โอนไปยัง
บุคคลภายนอกแล้วหรือไม่” จึงเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

ศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ พิทักษ์ ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการวิสามัญ ได้แสดงความคิดเห็นว่า
เห็นด้วยให้คงไว้ตามร่างเดิม เนื่องจากมีความชัดเจนกว่าที่จะตัดล้อยกนี้ออกไป

นายสรวิศ ลิ้มบร้งษ์ ผู้แทนจากสำนักงานศาลยุติธรรม ได้แสดงความคิดเห็นว่า ตามร่างมาตรา ๒๙
จะมีความสัมพันธ์กับร่างมาตรา ๓๒ กรณีที่มีการจำหน่าย จ่าย โอน ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันไป ซึ่งเข้าใจ
ว่า ผู้แปรญัตติอาจมีความกังวลกรณีที่มีการโอนทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันไปยังบุคคลภายนอกแล้ว เจ้าหนี้อาจ
ทำให้ทรัพย์สินดังกล่าวเกิดความเสียหาย จึงได้ตัดล้อยกดังกล่าวออก

กรณีที่เพิ่มเติมคำว่า “อื่นๆ” จะทำให้ผู้รับหลักประกันจะมีฐานะเป็นเจ้าหนี้สามัญไปด้วย ซึ่งไม่ถูกต้อง
มติที่ประชุม : คณะกรรมการพิจารณาแล้ว ไม่เห็นด้วยกับคำแปรญัตติ ให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๓๐

ไม่มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติ

มีผู้ขอแปรญัตติ จำนวน ๑ ท่าน คือ

พลเอก สิทธิศักดิ์ สิงห์ไพร ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความของมาตรา ๓๐ ดังนี้

“มาตรา ๓๐ ถ้านำทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันมาร่วมเข้ากับทรัพย์สินของบุคคลอื่นจนเป็นส่วนคว
หรือแบ่งแยกไม่ได้ ผู้รับหลักประกันขอให้นำเงินมาใช้คืนตามมาตรา ๑๖ และมีสิทธิติดตามมาตรา ๒๙

ทรัพย์สินที่รับร่วมใช้กันตามข้อ ๓ ของที่ปรึกษาทรัพย์สินที่มีหนี้หลักที่ระหว่งตนเองกับบุคคลที่ทรัพย์สิน
ร่วมใช้กัน”

ที่ประชุมได้อภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นดังนี้

นายวิสุทธิ์ ศรีสุพรรณ ประธานคณะกรรมการวิสามัญ ได้แสดงความคิดเห็นต่อที่ประชุมว่า กรณี
ตามร่างมาตรา ๑๖ เป็นกรณีที่ต้องดำเนินการทะเบียน เมื่อทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันนั้นนั้นได้มีการแก้ไข
เปลี่ยนแปลงไป เมื่อพิจารณาตามร่างมาตรา ๓๐ เป็นกรณีที่ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันที่เพิ่มขึ้นตามหลัก
ส่วนคว เช่นมีต้องดำเนินการทางทะเบียนเช่นเดียวกัน

การตัดล้อยก “หนี้ทรัพย์สินที่รวมเข้ากันตามส่วนควของแห่งทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันของตนเองใน
เวลาที่ทรัพย์สินรวมเข้ากัน” จะทำให้สัดส่วนของทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเดิมกับทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้น
อันเนื่องมาจากส่วนควนั้น จะกลายเป็นหลักประกันไปเสียทั้งหมดหรือไม่ ทำให้เกิดปัญหาในการตีความ

มติที่ประชุม : คณะกรรมการพิจารณาแล้ว ไม่เห็นด้วยกับคำแปรญัตติ ให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๓๑

ไม่มีการแก้ไข

มติที่ประชุม : คณะกรรมการพิจารณาแล้ว ให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๓๒

รอการพิจารณา

มีผู้แปรญัตติ และ

มีข้อสังเกตของคณะกรรมการวิชาการพาณิชย์ฯ

มีผู้ขอแปรญัตติ จำนวน ๑ ท่าน คือ

นายกรรณภว์ ธนภรรควัฒน์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความของมาตรา ๓๒ ดังนี้

“มาตรา ๓๒”

หากทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันหรือที่มีทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันรวมอยู่ด้วยหรือที่ได้มาแทน
ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันตามมาตรา ๓๑ มีใบทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง บุคคลภายนอกซึ่งได้ทรัพย์สินนั้นไป
โดยไม่ใช่ทรัพย์สินที่มีหนี้หลักที่ปรึกษาทรัพย์สินที่ปรึกษาทรัพย์สินที่ปรึกษาทรัพย์สินที่ปรึกษาทรัพย์สินที่ปรึกษา
หลักประกัน ย่อมได้ทรัพย์สินนั้นโดยปลอดภาระหลักประกัน”

คณะกรรมการวิชาการพาณิชย์ฯ ได้มีประเด็นข้อสังเกต ดังนี้

ไม่ควรถูกทอดทิ้งประเด็นนี้บุคคลภายนอกได้ไปซึ่งทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันโดยปลอดภาระ
หลักประกันโดยอ้างว่า “ความไม่รู้ว่ามีทรัพย์สินนั้นเป็นหลักประกันการชำระหนี้ตามกฎหมาย” เพราะ
บุคคลภายนอกย่อมทราบได้จากหลักฐานทางทะเบียนอยู่แล้วว่าทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันมีภาระผูกพันหรือไม่
ดังนั้น จึงควรกำหนดเงื่อนไขการได้รับความยินยอมจากผู้รับหลักประกันเพื่อให้บุคคลภายนอกได้ทรัพย์สินนั้น
โดยปลอดภาระหลักประกันไว้เพียงกรณีเดียว

นางสาวอนุชานดา เกษมพิบูลย์ไชย ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้แสดงความเห็นว่า หากนำร่างมาตรา ๓๕ ไปพิจารณาประกอบกับร่างมาตรา ๓๕ แล้วอาจนำมาซึ่งเหตุผลที่ว่าทำไม่ได้หรือหลักประกันต้องบอกกล่าวลูกหนี้แห่งสิทธินั้น คือ หากสิทธิเรียกร้องนั้นถึงกำหนดชำระก่อนหนี้ที่เป็นประกันไว้ ถ้าไม่มีการแจ้งให้ลูกหนี้ทราบว่าผู้รับหลักประกันซึ่งเป็นผู้ใหม่ ลูกหนี้อาจชำระหนี้แก่เจ้าหนี้เดิมไปเสีย จึงไม่กำหนดให้ลูกหนี้แห่งสิทธิโอนนำทรัพย์สินอันเป็นวัตถุแห่งสิทธินั้นไปวาง ณ สำนักงานนางสาวพรทิพย์ มาตรา ๓๕ จึงได้มีการกำหนดเรื่องการวางทรัพย์สินเอาไว้ด้วย

ศาสตราจารย์กำชัย จงจักรพันธ์ โฆษกคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้ตั้งคำถามว่า เหตุใดร่างมาตรา ๓๕ จึงได้มีการกำหนดเรื่องการวางทรัพย์สินเอาไว้ด้วย

นางสาวอนุชานดา เกษมพิบูลย์ไชย ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้ตอบข้อคำถามว่า ในกรณีที่ดินตามสิทธิเรียกร้องนั้นถึงกำหนดชำระก่อนหนี้ตามหลักประกัน เมื่อลูกหนี้ได้นำหนี้ไปชำระแก่ผู้ให้หลักประกันแล้วแต่ผู้ให้หลักประกันไม่ยอมรับชำระหนี้ จึงได้กำหนดให้นำหนี้ที่ต้องชำระดังกล่าวไปวางไว้ที่สำนักงานนางสาวพรทิพย์ และเมื่อวางแล้วให้แจ้งแก่ผู้ให้หลักประกันทราบ ลูกหนี้แห่งสิทธิจึงจะหลุดพ้นจากความเป็นผิด

นายอรรถพล อรรถวณิชเดช ผู้แทนจากกระทรวงการคลัง ได้แสดงความเห็นว่า ร่างมาตรา ๓๕ ของเดิมได้กำหนดให้เอาไปวางที่สำนักงานนางสาวพรทิพย์กรณีเดียว ต่อมาได้มีการพิจารณาว่า เป็นการเคร่งครัดเกินไป จึงเพิ่มคำว่า “อาจ” เข้ามาเพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นมากขึ้น ตามร่างที่กําลังพิจารณาอยู่นี้คือเมื่อหนี้ตามสิทธิเรียกร้องถึงกำหนดชำระก่อนหนี้ที่เป็นหลักประกัน ลูกหนี้อาจนำทรัพย์สินไปวางไว้ที่ สำนักงานนางสาวพรทิพย์ก็ได้ หรือผู้ให้หลักประกันอาจนำหนี้ที่ลูกหนี้ชำระไปลดจำนวนหนี้ที่เป็นหลักประกันก็ได้

ศาสตราจารย์กำชัย จงจักรพันธ์ โฆษกคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้ตั้งประเด็นคำถามว่า กรณีที่ดินตามสิทธิเรียกร้องถึงกำหนดชำระหลังหนี้ที่เป็นหลักประกันผลจะเป็นอย่างไร

นางสาวอนุชานดา เกษมพิบูลย์ไชย ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้ตอบข้อคำถามว่า กรณีเช่นนี้จะเป็นการบังคับหลักประกัน

ศาสตราจารย์กำชัย จงจักรพันธ์ โฆษกคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้ตั้งข้อสังเกตว่า กรณีที่จะเป็นเหตุให้มีการบังคับหลักประกันนั้น จะต้องเป็นกรณีที่ดินที่ลูกหนี้ (ผู้ให้หลักประกัน) มีนัดชำระหนี้เสียก่อน ตรงไปตรงมา (ผู้ให้หลักประกัน) ยังคงชำระหนี้ เจ้าหนี้ (ผู้รับหลักประกัน) ย่อมไม่สนใจที่จะไปบังคับชำระหนี้

ศาสตราจารย์กำชัย จงจักรพันธ์ โฆษกคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้แสดงความเห็นว่า หากพิจารณาในความเป็นจริงของการทำธุรกิจ ลูกหนี้ (ผู้ให้หลักประกัน) และเจ้าหนี้ (ผู้รับหลักประกัน) ย่อมรู้อยู่แล้วว่า หนี้ที่นำมาเป็นหลักประกันนั้นนับถึงกำหนดชำระเมื่อไหร่ และในกรณีเช่นนี้ ย่อมมีการตกลงกันไว้ในสัญญาไว้แล้ว เช่น หากหนี้ที่นำมาเป็นหลักประกันถึงกำหนดชำระก่อนแล้วลูกหนี้ต้องการชำระหนี้ก่อน ดังนั้นลูกหนี้ท่านจะต้องเสียค่าธรรมเนียมเพิ่มเติมก็ได้

ศาสตราจารย์กำชัย จงจักรพันธ์ โฆษกคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้แสดงความเห็นว่า ตามที่มีผู้แปรญัตติของร่างมาตรา ๓๕ นั้น ก่อนข้างเห็นด้วย แต่ที่มีการเติมถ้อยคำ “เว้นแต่จะตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น” นั้นไม่เห็นด้วย เพราะร่างกฎหมายฉบับนี้อยู่ภายใต้หลักการทำการนิติกรรมสัญญาที่คู่สัญญาสามารถตกลงกันเป็นอย่างไรก็ได้ ตามหลักกฎหมายที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เว้นแต่จะอุปถัมภ์ลงในเรื่องซึ่งขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน

กรณีร่างของมาตรา ๓๕ ได้มีการออกแบบให้เมื่อหนี้ตามสิทธิเรียกร้องถึงกำหนดชำระก่อนหนี้ประกันไว้ ให้ลูกหนี้แห่งสิทธิให้นำทรัพย์สินอันเป็นวัตถุแห่งสิทธินั้นไปวางไว้ ณ สำนักงานนางสาวพรทิพย์ ซึ่งโดยหลักของการนำทรัพย์สินไปวางไว้ที่สำนักงานนางสาวพรทิพย์ เป็นกรณีที่ดินที่ผู้ให้หลักประกันเป็นเจ้าของหนี้ หากชำระหนี้ไปหนี้ของลูกหนี้จะใช้วิธีการวางทรัพย์สิน แต่หากพิจารณากลับไปที่ดินหลักของกฎหมายฉบับนี้ แม้ว่าลูกหนี้(ผู้ให้หลักประกัน) นำสิทธิเรียกร้องไปเป็นหลักประกันกันเจ้าหนี้ (ผู้รับหลักประกัน) ลูกหนี้(ผู้ให้หลักประกัน) ดังกล่าวมีอำนาจไปใช้สิทธิเรียกร้องไปเป็นหลักประกันได้ทุกอย่าง และลูกหนี้แห่งสิทธิย่อมรู้อยู่แล้ว เมื่อหนี้ถึงกำหนดชำระ ลูกหนี้แห่งสิทธิจะต้องชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ (ผู้ให้หลักประกัน) เท่านั้น จะไปชำระกับบุคคลอื่นไม่ได้ แม้ว่าสิทธิเรียกร้องนั้นจะอยู่ภายใต้หลักประกันก็ตาม เพราะผู้รับหลักประกันไม่มีอำนาจใดๆ เพื่อทรัพย์สินของลูกหนี้แห่งสิทธิ และไม่มีว่าหนี้ตามสิทธิเรียกร้องนั้นจะถึงกำหนดชำระก่อนหรือหลังก็ตาม อันเป็นหลักที่ให้ทรัพย์สินที่นำมาเป็นหลักประกันนั้นสามารถหมุนเวียนเปลี่ยนแปลงกันได้เพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจและเป็นความแตกต่างจากเรื่องการนำมา จำนวน

ศาสตราจารย์กำชัย จงจักรพันธ์ โฆษกคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้แสดงความเห็นว่า หากส่งร่างเดิมแล้วไม่เกิดความเสียหายเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

นางสาวอนุชานดา เกษมพิบูลย์ไชย ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้เสนอต่อที่ประชุมว่า ขอนำร่างมาตรา ๓๕ และมาตรา๓๕ กลับไปพิจารณาก่อนว่าเหตุผลในการยกเว้นทั้ง ๒ มาตรานี้เป็นอย่างไร และมีกรณีตัวอย่างหรือไม่

มติที่ประชุม : คณะกรรมการการพิจารณาแล้ว เห็นควรให้รอการพิจารณาไว้ก่อนและมอบให้ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาไปปรับปรุงข้อถ้อยคำ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๖

มติที่ประชุม : คณะกรรมการการพิจารณาแล้ว ให้คงไว้ตามร่างเดิม

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องอื่นๆ

กำหนดนัดประชุมคณะกรรมการสิทธิการวิสามัญคดีต่อไปในวันพุธที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๕ เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ หมายเลข ๓๑ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒

เมื่อพิจารณาจงบงระเบียบวาระการประชุมแล้ว นายวิสุทธิ์ ศรีสุพรรณ ประธานคณะกรรมการสิทธิการวิสามัญ ได้กล่าวขอคุณกรรมการวิสามัญ และผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่าน และกล่าวปิดการประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๓.๒๐ นาฬิกา

นางสิริกร อังกาบ

นิตกรชำนาญการ

ว่าที่ร้อยตรี ปฐมภรณ์ แสนศรีสิทธิ์มี

นิตกร ปฏิบัติการ

ผู้จัดบันทึกการประชุม

นางศุภลักษณ์ แป้นพัฒนา

ผู้บังคับบัญชาชุดปฏิบัติงานคณะกรรมการสิทธิการวิสามัญ

สำนักกรรมการสิทธิการ ๒

ผู้ตรวจบันทึกการประชุม